

II.ஸ்ரீ:

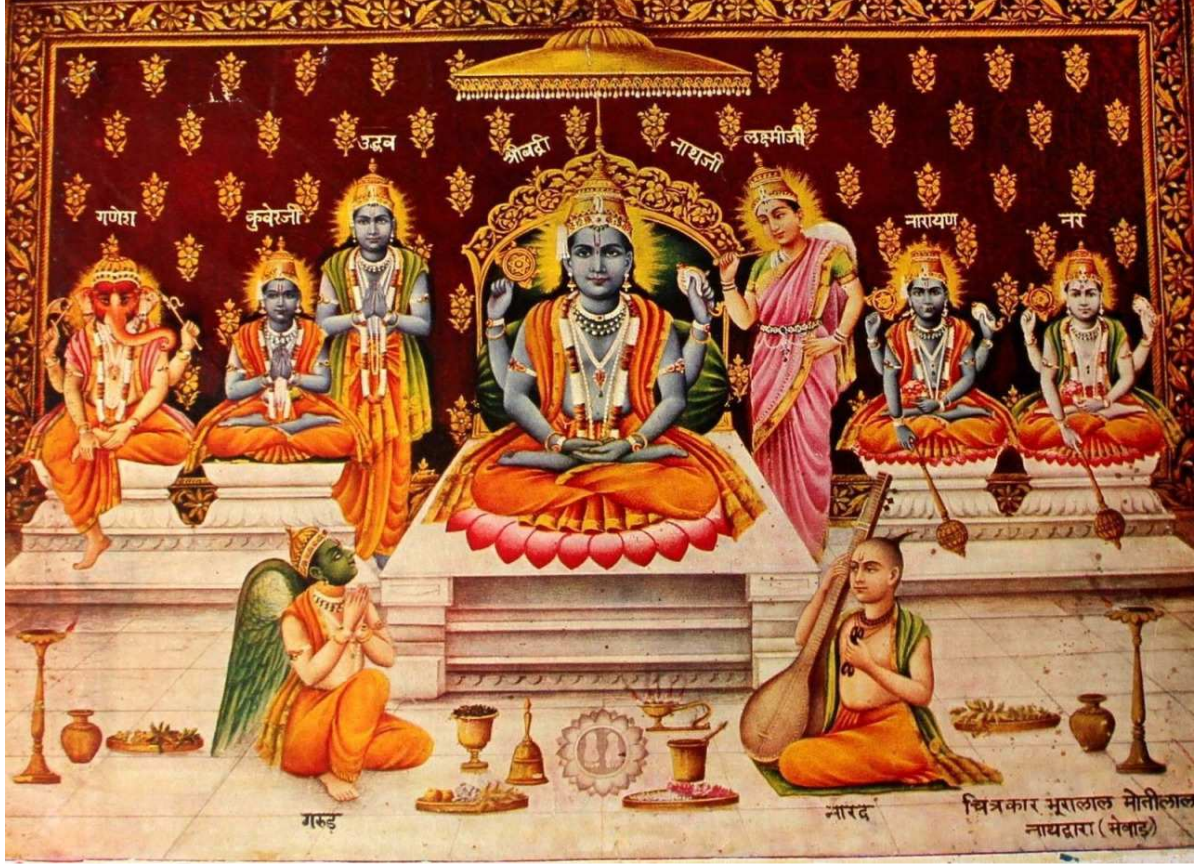
ஸ்ரீமதே ராமானுஜாய நம:

ஸ்ரீரங்கநாயகி ஸமேத ஸ்ரீரங்கநாத பரப்ரஹ்மணே நம:

ஸ்ரீபத்மாவதி ஸமேத ஸ்ரீஸ்ரீநிவாஸ பரப்ரஹ்மணே நம:

ஸ்ரீஅரவிந்தவல்லி ஸமேத ஸ்ரீபத்ரிநாராயண பரப்ரஹ்மணே நம:

க்ருஷ்ணா! குருவாயூரப்பா!



ஸ்ரீவராஹுபுராணத்தில் (அத்யாயம் 141) உள்ள

ஸ்ரீபதரிகாச்ரம மாஹாத்ம்யம்

(மூலமும் உரையும்)

நம்பெருமாள், எம்பெருமானார் அருளால் முயன்றவன்

ஸ்ரீ அஹோபில தாஸன் க. ஸ்ரீதரன்

(Email: sridharan_book@yahoo.co.in)

ஸ்ரீ:
ஸ்ரீமதே இராமாநுசாய நம:

வராஹ உவாச:-

1. தஸ்மிந் ஹிமவத: ப்ருஷ்டே பரம் குஹ்யமத: ச்ருணு
பதரீதி ச விக்யாதா தேவாநாம் அபி துர்லபா
2. ந தத் ப்ராப்நோதி மநுஜ: க்ருத்வா கர்ம ஸுதுஷ்கரம்
ப்ராப்நுவந்தி ச பக்தா யே பதரீம் விச்வதாரிணீம்
3. துர்லபம் தந்மம சேஷத்ரம் ஹிமகூட சிலாதலே
யஸ்தத் ப்ராப்நோதி ஹி சேஷத்ரம் க்ருதக்ருத்யோ பவேந் நர:

பொருள் - வராஹமூர்த்தி பூமாதேவியிடம் கூறுதல் - (1) இமயமலையில் உள்ளதும், மிகவும் இரகசியமானதும், தேவர்களாலும் அடைவதற்கு அரிதாக உள்ளதும் ஆகிய பதரியைக் குறித்துக் கூறக் கேட்பாயாக. (2) மனிதர்கள் எங்கு செல்ல எத்தனை கடினமான முயற்சிகள் எடுத்தாலும் அதனை அடைவது மிகவும் கடினமாகும். இந்த உலகைத் தாங்குகின்ற அந்த இடத்திற்கு ஆழ்ந்த பக்தி இருந்தால் மட்டுமே செல்வர். (3) இமயமலையில் உள்ள என்னுடைய அந்த சேஷத்ரமானது பனியால் மூடப்பட்டுள்ளதால் செல்வதற்கு அரிதாகும். ஆனால் அங்கு செல்லும் மனிதர்கள் செய்யவேண்டியதைச் செய்தவர்கள் ஆகிறார்கள்.

4. ப்ரஹ்மகுண்டம் இதி க்யாதம் ஆஸ்தே தத்ர சிலோச்சயே
ஹிமஸம்ஸதம் ததாத்மாநம் க்ருத்வா திஷ்டாமி மாதவி
5. ஸ்நாநம் கரோதி யஸ்தத்ர த்ரிராத்ரோபோஷிதோ நர:
அக்நிஷ்டோமஸ்ய யஜ்ஞஸ்ய பலம் ப்ராப்நோதி மாநவ:
6. முஞ்சேத் ப்ராணாம்ஸ தத்ர யதி ப்ரதநிஷ்டோ ஜிதேந்த்ரிய:
ஸத்யலோகம் அதிக்ரம்ய மம லோகஞ்ச கச்சதி

பொருள் - (4) பாறைகள் நிறைந்த அந்த இடத்தில் ப்ரஹ்மகுண்டம் என்னும் இடம் உள்ளது. அங்கு நான் எப்போதும் உள்ளேன். (5) அங்கு மூன்று இரவுகள் உபவாஸம் இருந்த பின்னர் அங்கு நீராடும் ஒருவன் அக்நிஷ்டோமம் செய்த புண்ணியத்தை

அடைகிறான். (6) ஒருவன் தனது புலன்களை அடக்கியபடி அங்கு தனது ப்ராணனைத் துறந்தால், அவன் ஸத்யலோகத்தைக் கடந்து என்னுடைய இடத்தை (பரமபதம்) அடைகிறான்.

7. அக்நி ஸத்யபதம் நாம தஸ்மிந் சேஷத்ரே பரம் மம

ச்ருங்க த்ரயாத் பதந்த்யத்ர தாரா முஸல ஸந்நிபா:

8. யஸ்தத்ர குருதே ஸ்நாநம் த்ரிராத்ரோபோஷிதோ நர:

ஸத்யவாதீ பவேத் தசேஷா மம கர்ம்பராயண:

9. யஸ்தத்ர முஞ்சதே ப்ராணாந் யதி க்ருத்வா ஜலாசயம்

ஸத்யலோகம் அதிக்ரம்ய மம லோகே ஸ போததே

பொருள் – (7) அங்கு அக்நிஸத்யபதம் என்னும் இடம் உள்ளது. அந்த இடத்தில் நீரானது மூன்று மலைச்சிகரங்களிலிருந்து வந்து விழுகின்றது. (8) அங்கு மூன்று இரவுகள் உபவாஸம் இருந்த பின்னர் அங்கு நீராடும் ஒருவன் ஸத்யம் நிறைந்தவனாகவும் புத்திசாலியாகவும் மாறி, என்னுடைய கைங்கர்யத்தில் ஈடுபடுகிறான். (9) அங்கு தனது ப்ராணனைத் துறந்தால், அவன் ஸத்யலோகத்தைக் கடந்து என்னுடைய இடத்தை (பரமபதம்) அடைகிறான்.

10. இந்த்ரலோகம் இதி க்யாதம் பதர்யாச்ச மமாசர்மம்

தத்ராஹம் தேவி சக்ரேண நிஷ்கலம் பரிதோஷித:

11. தத்ர ச ஏவ து ச்ருங்கேப்ய: ஸ்தூலதாரா பதேத் புந:

ஸ்தூலே சிலாதலே தத்ர மம தர்மோ வ்யவஸ்தித:

12. ஸ்நாநம் கரோதி யஸ்தத்ர ஏகராத்ரோஷிதோ நர:

ஸத்யவாதீ சுசிர்பூத்வா ஸத்யலோகே மஹீயதே

13. அதாத்ர முஞ்சதே ப்ராணாந் க்ருத்வா சாநாசகம் வ்ரதம்

ஸத்யலோகம் அதிக்ரம்ய மம லோகேஷு திஷ்டதி

பொருள் – பதரியில் இந்த்ரனால் நான் வெகுவாகத் துதிக்கப்பட்ட இடம் ஒன்று உள்ளது. அது இந்த்ரபதம் எனப்படும். அங்கும் மலைச்சிகரத்திலிருந்து அருவியானது பாறைகளில் விழுந்தபடி உள்ளது. இந்த இடமும் எனக்கு விருப்பமான இடம் ஆகும். அங்கு நீராடி ஒரு

இரவு உபவாஸம் இருக்கும் ஒருவன் ஸத்யம் மற்றும் தூய்மை உள்ளவனாக மாறி, ஸத்யலோகத்தை அடைகிறான். அங்கு யார் ஒருவன் அநாசகம் என்னும் விரதத்தைக் கைக்கொண்ட பின்னர் தனது ப்ராணனைத் துறக்கிறானோ அவன் ஸத்யலோகத்தைக் கடந்து எனது பரமபதத்தை அடைகிறான்.

14. அஸ்தி பஞ்ச சிகம் நாம பதர்யாம் ஆசர்மம் ப்ரதி

யத்ர தாரா: பதந்த்யத்ர பஞ்ச ச்ருங்க ஸமாசரிதா:

15. யஸ்தத்ர குருதே ஸ்நாநம் ஷஞ்சஸ்நோதஸி மாநவ:

அச்வமேத பலம் ப்ராப்ய தைவதை: ஸஹ மோததே

16. யத்யத்ர முச்யதே ப்ராணாந் க்ருத்வா கர்ம ஸுதுஷ்கரம்

ஸ்வர்க்க காமம் அதிகர்மய மம லோகே மஹீயதே

பொருள் – மேலும் பதரிகாசர்மத்தில் பஞ்சசிகை எனப்படும் ஒரு தீர்த்தம் உள்ளது. இது ஐந்து மலை உச்சிகளிலிருந்து வருவதாகும். இதில் நீராடும் ஒருவன் அச்வமேத யாகம் செய்த பலனை அடைகிறான். மேலும் அவன் தேவர்களுடன் இன்பமாக உள்ளான். அந்த இடத்தில் அனைத்து நற்கர்மங்களையும் செய்து ப்ராணனைத் துறக்கும் ஒருவன் ஸத்யலோகத்தைக் கடந்து எனது பரமபதத்தை அடைகிறான்.

17. சது:ஸ்ரோதம் இதி க்யாதம் தஸ்மிந் சேஷத்ரே பரே மம

தாரா: பதந்தி சத்வாரி சதுரோ திசமாசரிதா:

18. யஸ்தத்ர குருதே ஸ்நாநம் ஏகராத்ரோஷிதோ

மோததே நாகப்ருஷ்டே து மம பக்தச்ச ஜாயதே

19. அத ப்ராணாந் பரித்யஜ்ய க்ருத்வா கர்ம ஸுதுஷ்கரம்

நாகப்ருஷ்டம் அதிகர்மய மம லோகம் ப்ரபத்யதே

பொருள் – என்னுடைய மிகவும் உயர்ந்த சேஷத்ரமான அங்கு சது:ஸ்ரோதம் என்னும் தீர்த்தம் உள்ளது. இங்கு நான்கு திசைகளிலும் விழும்விதமாக நான்கு அருவிகள் உள்ளன. அங்கு நீராடி ஒரு இரவு உபவாஸம் இருப்பவன், ஸ்வர்க்கத்திற்குச் சென்று பின்னர் எனது பக்தன் ஆகிறான். அங்கு நற்கர்மங்களைச் செய்து தனது ப்ராணனைத் துறப்பவன், ஸ்வர்க்கத்தையும் கடந்து எனது பரமபதத்தை அடைகிறான்.

20. வேததாராம் இதி க்யாதம் தஸ்மிந் சேஷத்ரே பரே மம
யத்ர ப்ரஹ்மமுகாத் ப்ரஷ்டா வேதாச்சத்வார ஏவ ச
21. தத்ர ஏவ ஹிமவத் ப்ருஷ்டே சது:ச்ருங்காத் ப்ருஹத்தரா:
தாரா: பதந்தி சத்வாரி விஷமாச்ச சிலோச்சயே
22. யஸ்தத்ர குருதே ஸ்நாநம் சதுராத்ரோஷிதோ நர:
சதுர்ணாம் அபி தேவாநாம் க்ரஹணே காரணம் பவேத்
23. அதாத்ர முஞ்சதே ப்ராணாந் மம கர்மபதே ஸ்தித:
தேவலோகம் அதிக்ரம்ய மம லோகே ப்ரதிஷ்டிதே

பொருள் - எனது அந்த உயர்ந்த சேஷத்ரத்தில், வேததாரை என்னும் இடம் உள்ளது. இங்குதான் நான்முகனுடைய வாய் மூலமாக நான்கு வேதங்களும் வெளிப்பட்டன. இங்குள்ள நான்கு உயர்ந்த சிகரங்களிலிருந்து நான்கு அருவிகள் பாய்கின்றன. யார் ஒருவன் இவற்றில் நீராடிய பின்னர் நான்கு இரவுகள் உபவாஸம் இருக்கிறானோ அவன் நான்கு வேதங்களை எளிதாகக் கற்கிறான். மேலும் அவன் அங்கு எனக்கான கைங்கர்யங்களைச் செய்தபடி தனது ப்ராணனைத் துறந்தால், தேவலோகத்தைக் கடந்து என்னுடைய பரமபதத்தை அடைகிறான்.

24. த்வாதசாதித்ய குண்டேதி தஸ்மிந் சேஷத்ரே பரே மம
யத்ர தே த்வாதசாதித்யா தேவி ஸம்ஸ்தாபிதா மயா
25. தத்ர பர்வதச்ருங்கே து ஸ்தூலமூலே சிலாதவே
த்வாதசா பததே தாரா மம கர்ம ஸுகாவஹா:
26. யஸ்தத்ர குருதே ஸ்நாநம் யாம் காஞ்சித் த்வாதசீம் ப்ரதி
யத்ர தே த்வாதசாதித்யாஸ் தத்ர கச்சந்தே ஸம்சய:
27. அதாத்ரா முஞ்சதே ப்ராணாந் மம கர்மணி ஸம்ஸ்தித:
ஸம் அதிக்ரம்ய ச ஆதித்யாந் மம லோகே மஹீயதே

பொருள் - என்னுடைய உயர்ந்த சேஷத்ரமாகிய அங்கு த்வாதச ஆதித்ய குண்டம் (இது ஸூர்யகுண்டம் எனப்படுகிறது) என்னும் இடம் உள்ளது. இங்கு பன்னிரண்டு ஆதித்யர்களை நான் ஸ்தாபித்தேன். அங்கு பன்னிரண்டு பாறைகளின் மீது பன்னிரண்டு அருவிகள் மலை உச்சிகளின் மீதிருந்து பாய்கின்றன. அந்தப் பன்னிரண்டு அருவிகளிலும்

நீராடும் ஒருவன் அந்த ஆதித்யர்கள் உள்ள லோகத்திற்குச் செல்கிறான். அங்கு தனது ப்ராணனைத் துறக்கும் ஒருவன், அந்த ஆதித்யர்களுடைய லோகத்தைக் கடந்து எனது பரமபதத்தை அடைகிறான்.

28. லோகபாலமிதி க்யாதம் தஸ்மிந் சேஷத்ரே பரே மம

தத்ர தே லோகபாலாஸ்து மயா ஸம்ஸ்தாபிதா: புரா

29. தத்ர பர்வத மத்யே து ஸ்தலகுண்டம் ப்ருஹந் மம

பித்வா பர்வதம் உத்கீர்ணம் யத்ர ஸோமஸமுத்பவ:

30. தத்ர ஸ்நாநம் து குர்வித ஜ்யோதிஷ்டோமாஸஸ்ய த்வாதசீம்

மோததே லோகபாலேஷு மம பக்தச்ச ஜாயதே

31. அதாத்ர முஞ்சதே ப்ராணாந் மம கர்மஸு தத்பர:

லோகபாலாந் அதிக்ரம்ய மம லோகம் ப்ரபத்யதே

பொருள் – என்னுடைய அந்தப் புண்ணிய சேஷத்ரத்தில் லோகபாலம் என்னும் இடம் உள்ளது. அங்கு என்னால் திக்பாலர்கள் ஸ்தாபிக்கப்பட்டனர். அந்த மலைகளின் நடுவில் ஸோமகுண்டம் என்னும் ஒரு பொய்கை பாறைகளுக்கு நடுவில் அமைந்துள்ளது. அங்கு ஜ்யேஷ்டா மாதத்தின் துவாதசி தினத்தில் நீராடும் ஒருவன், திக்பாலர்களுடைய மனதைக் குளிரும்படிச் செய்கிறான். எனது பக்தனாகவும் ஆகிறான். அங்கு அவன் தன்னுடைய ப்ராணனை எனது கைங்கர்யத்தில் ஈடுபட்டபடித் துறந்தான் என்றால், திக்பாலர்கள் லோகத்தைக் கடந்து என்னுடைய பரமபதத்தை அடைகிறான்.

32. அஸ்தி மேரோர்வரம் நாம தஸ்மிந் குஹ்யம் பரம் மம

தத்ர ஸ்திதேந பூமே து மேருள் ஸம்ஸ்தாபித: ஸ்வயம்

33. தாராஸ்திஸர்: பதந்த்யத்ர ஸுவர்ண ஸத்ருச ப்ரபா:

பதேத்து தஜ்ஜலம் பூமௌ வ்யக்திம் நைவோபலப்யதே

34. யஸ்தத்ர குருதே ஸ்நாநம் த்ரிராத்ரோபோஷிதோ நர:

மோததே மேருச்ருங்கேஷு மம பக்தச்ச ஜாயதே

35. அத தத்ர ம்ருதோ வேதி தஸ்மிந் குஹ்யே பரே மம

மேருப்ருஷ்டம் அதிக்ரம்ய மம லோகாய கச்சதி

பொருள் - என்னுடைய அந்த மிகவும் இரகசியமான இடத்தில் என்னால் மேருமலையானது வைக்கப்பட்டது. அந்த இடம் மேரோர்வரம் எனப்படுகிறது. அந்த இடத்தில் பொன்நிறமான மூன்று நீர்த்தாரைகள் விழுந்தபடி உள்ளன. ஆனால் அவை நிலத்தில் விழும் இடத்தில் கண்களுக்குப் புலப்படாமல் உள்ளன. அந்த இடத்தில் ஒருவன் நீராடி மூன்று இரவுகள் உபவாஸம் இருந்தால் அவன் அந்த மேருமலையில் இன்பங்களை அனுபவித்து, எனது பக்தன் ஆகிறான். மேலும் அங்கு அவன் தனது ப்ராணனைத் துறந்தால், அந்த மேருமலையைக் கடந்து என்னுடைய பரமபதத்தை அடைகிறான்.

36. மாநஸோத்பேதம் இதி ச தத்ர அந்ய தீர்த்தம் உத்தமம்

ப்ருத்வீம் உத்பித்ய மத்யே து ஜலம் கச்சதி ஸத்வரம்

37. தேவாப்யேவம் ந ஜாநந்தி தம் தேசம் தத்ர ஸம்ஸ்திதம்

மாநுஷா ஹி விஜாநந்தி பூம்யாம் பததி தஜ்ஜலம்

38. யஸ்தத்ர குருதே ஸ்நாநம் அஹோராத்ரோஷிதோ

மாததே மாநஸே திவ்யே மம பக்தச்ச ஜாயதே

பொருள் - அடுத்து அங்கு மாநஸோத்பேதம் என்னும் மிகவும் உத்தமமான ஒரு தீர்த்தம் உள்ளது. இங்கு பூமியைப் பிளந்து கொண்டு நீரானது வெளியே வருகிறது. இந்த இடத்தைக் குறித்து தேவர்களும் அறியமாட்டார்கள். பூமியிலிருந்து நீர் வெளியே வருவதன் காரணமாகவே மனிதர்கள் இந்த இடத்தை அறிகிறார்கள். அங்கு நீராடி ஒரு இரவு உபவாஸம் இருக்கும் ஒருவன் மாநஸம் என்னும் ஸ்வர்க்கத்தில் இன்புற்று எனது பக்தன் ஆகிறான்.

39. அஸ்தி பஞ்சசிரம் நாம தஸ்மிந் குஹ்யம் பரம் மம

ப்ரஹ்மணா சித்யதே யத்ர சிரச்சைவ மஹாத்யுதி

40. தத்ர வை பஞ்ச குண்டாநி ஸ்தூலசீர்ஷ சிலோச்சயே

பஞ்சாத்ர சிரஸ: ஸ்தானே பஹுதாரா ஸமாந்விதா:

41. யத்ர தந்மத்யமம் குண்டம் சிந்நமேவ ஸ்வயம்புவா

தத்ர ரக்தஜலா பூமிர் த்ருச்யதே தாரஸங்குலா

42. யஸ்தத்ர குருதே ஸ்நாநம் பஞ்சராத்ரோஷிதோ

மோததே ப்ரஹ்மலோகஸ்தோ மம பக்தச்ச ஜாயதே

43. தத்ராத முஞ்சதே ப்ராணாந் குஹ்யே பஞ்சசிரே மம

ஐலசாந்த்ராயணம் க்ருத்வா மம கர்மஸு நிஷ்டத:

44. புத்திமாந் மதிமாம்ச்சைவ ராக மோஹ விவர்ஜித:

ப்ரஹ்மலோகம் அதிக்ரம்ய மம லோகாய கச்சதி

பொருள் – மேலும் அங்கு பஞ்சசிரம் என்னும் மிகவும் இரகசியமான இடம் உள்ளது. அது நான்முகன் தனது ஒரு தலையைத் துண்டித்துக் கொண்ட இடமாகும். அங்கு ஐந்து தலைகள் போன்ற அமைப்பில் ஐந்து குளங்கள் அந்தப் பாறைகளுக்கு நடுவில் உள்ளன. நடுவில் உள்ள குளமானது சிகப்பு நிறமான நீர் கொண்டதாக உள்ளது; இது நான்முகனின் துண்டிக்கப்பட்ட தலையைக் குறிப்பதாகும். அங்கு யார் ஒருவன் நீராடிய பின்னர் ஐந்து இரவுகள் உபவாஸம் இருந்தால், ப்ரஹ்மலோகத்தை அடைந்து இன்பமாக இருப்பதுடன், எனது பக்தனாகவும் ஆகிறான். அந்த பஞ்சசிரத்தில் ஐலசாந்த்ராயணம் என்னும் கர்மத்தை செய்த பின்னர் தனது ப்ராணனை விடுபவன், என்னுடைய கைங்கர்யத்தில் எப்போதும் நிலைக்கிறான். அப்படிப்பட்டவன் மிகுந்த ஞானம் நிறைந்தவனாக, அனைத்து விருப்பங்களையும் கைவிட்டவனாக, ப்ரஹ்மலோகத்தைக் கடந்து எனது பரமபதத்தை அடைகிறான்.

45. அஸ்தி ஸோமாபிஷேகேதி தீர்த்தம் அந்யத் பரம் மம

ராஜத்வே ப்ராஹ்மணாநாம் து மயா ஸோம: அபிஷேசித:

46. தத்ராஹம் தோஷிதஸ்தேந அத்ரிபுத்ரேண மாதவி

நவபஞ்சக கோடயஸ்து க்ருத்வா கர்ம ஸுதுஷ்கரம்

ப்ராப்தச்ய பரமாம் ஸித்திம் மத் ப்ரஸாதாத் வஸுந்தரே

47. தத் ஆயத்தம் ஜகத் ஸர்வம் வ்ரீஹய: பரமௌஷதீ:

ஜாயந்தே அஸ்மிந் ப்ரலீயந்தே ஸ்கந்தேந்த்ரா: ஸமருத்குணா:

பூமே ஸோமமயம் ஸர்வம் மம ஸம்ஸ்தம் பவிஷ்யதி

48. தத்ர ஸோமகிரிர் நாம யத்ர தாரா பதேத்பவி

குண்டே அருண்யே விஷாலே து ஏதத்தே கதிதம் மயா

49. யஸ்தத்ர குருதே ஸ்நாநம் த்ரிராத்ர அபோஷிதோ நர:

போததே ஸோமலோகேஷு ஏவமேதந் ந ஸம்சய:

50. அதாத்ர ப்ரியதே தேவி க்ருத்வா கர்ம ஸுதுஷ்கரம்

ஸோமலோகம் அதிக்ரம்ய மம லோகம் ப்ரபத்யதே

பொருள் – அங்கு ஸோமாபிஷேகம் (ஸோமகுண்டம்) என்னும் தீர்த்தம் உள்ளது. அந்த இடத்தில் அந்தணர்களுடைய அதிபதியாக ஸோமன் (சந்த்ரன்) என்னால் முடிசூடப்பட்டான். வஸுந்தரா (பூமி)! சிறந்த தவங்கள் கொண்டவனும், அத்ரியின் புத்ரனும் ஆகிய அந்த ஸோமனால் நான் பதினான்கு கோடி விதங்களில் நற்கர்மங்களால் ஆராதிக்கப்பட்டேன். இதன் விளைவாக என்னுடைய ப்ரஸாதமாக அவனுக்கு உயர்ந்தவை அனைத்தும் கிட்டின. இந்த உலகமும், மூலிகைகளும் அவனை அண்டியே நிற்கின்றன. அவனிலிருந்து ஸகந்தன், இந்த்ரன், மருத்கணங்கள் ஆகியவர்கள் தோன்றினார்கள். இறுதியில் அவனிலேயே சென்று லயித்து, அனைத்தும் ஸோமன் என்றாகிவிடும். மேலும் அங்கு ஸோமகிரி என்னும் ஒரு இடம் உள்ளது; இங்கு மிகவும் விசாலமான அருவி ஒன்று எப்போதும் பாய்ந்தபடி உள்ளது. அங்கு மூன்று இரவுகள் உபவாஸம் இருந்து நீராடும் ஒருவன் ஸோமலோகத்தில் இன்பமாக உள்ளான் என்பதில் ஐயம் இல்லை. அங்கு ஒருவன் நற்செயல்கள் செய்யும்போது ப்ராணனைத் துறந்தால், ஸோமலோகத்தைக் கடந்து என்னுடைய பரமபதத்தை அடைகிறான்.

51. அஸ்தி ச உர்வசிகுண்டேதி குஹ்யம் சேஷத்ரே பரம் மம

யத்ர ச ஏவ உர்வசீ பித்த்வா தக்ஷிண ஊருமஜாயந்தே

52. தத்ர தப்யாம்யஹம் தேவி தேவாநாம் அபி காரணாத்

53. ந மாம் கச்சித் விஜாநாதி ஸ்வாத்மநோ ஹிம் விஜாயதே

ததோ மே தப்யமாநஸ்ய பஹுவர்ஷம் வ்யதிக்ரமாத்

தேவா அபி ந ஜாநந்தி வஜ்ரி ப்ரஹ்ம மஹேச்வரா:

பொருள் – என்னுடைய அந்த இரகசியமான உயர்ந்த சேஷத்ரத்தில் உர்வசிகுண்டம் என்னும் இடம் உள்ளது. அங்கு உர்வசியானவள் எனது இடது தொடையிலிருந்து தோன்றினாள். அங்கு நான் தேவர்களுக்காகத் தவம் இயற்றினேன். அங்கு நான் இருந்ததை யாரும் அறியவில்லை. அங்கு நான் தவம் இயற்றத் தொடங்கி பல காலம் கழிந்தது. ஆனாலும் என்னை வஜ்ராயுதம் கொண்ட இந்த்ரனோ, நான்முகனோ அல்லது ருத்ரனோ அறியவில்லை.

54. ஏகைகேந பவேநாத்ர பதர்யாந்து ஸுநிச்சிதம்
பஹுவர்ஷ ஸஹரஸ்நம் து தபச்சீர்ணம் மயா புவி
55. தத்ராஹம் தசகோட்யஸ்து தசவர்ஷம் தசார்புதம்
தச பூமே ததாந்யாநி பத்மாநி தபஸி ஸ்தித:
56. ததஸ்தே மாம் ந பச்யந்தி தேவா குஹ்யபதே ஸ்திதம்
விஸ்மயம் பரம் ஜக்முர்தேவா துக்க பராயணா:
57. அஹம் பச்யாமி ஸர்வம் வை தப: ஸம்ஸ்தோ வஸுந்தரே
ந மாம் ஸர்வே ப்ரபச்யந்தி யோகமாயாஸமாவ்ருதா:
58. ததஸ்தா தேவதா: ஸர்வா: ப்ரத்யூசச்வ பிதாமஹம்
விஷ்ணுநா ச விநா லோகே சாந்திந்நைவ லபாமஹே

பொருள் – பதரியில் எந்தக் கர்மங்கள் இயற்றினாலும் அதற்கான பலன் நிச்சயமாகக் கிட்டும். ஆகவேதான் நான் அங்கு பல ஆயிரக்கணக்கான வருடங்கள் தவம் இயற்றினேன். அந்தத் தவத்தை நான் பல கோடி வருடங்கள் இயற்றினேன் (சீலோகத்தில் உள்ள அர்புதம், பூம, பத்மம் ஆகியவை எண்ணிக்கையைக் குறிக்கும். உதாரணமாக அர்புதம் – 10, 00, 00, 000). அந்த இடத்தில் நான் இருந்ததை தேவர்களாலும் காண இயலவில்லை. இதனால் மிகுந்த வருத்தம் அடைந்த தேவர்கள் துக்கத்தில் ஆழ்ந்தார்கள். வஸுந்தரா (பூமி)! நான் அந்த நிலையில் இருந்தபடியே அனைத்தையும் கண்டேன். ஆனால் எனது மாயை காரணமாக மற்ற யாராலும் என்னைக் காண இயலவில்லை. இதனால் வருத்தம் அடைந்த தேவர்கள் நான்முகனிடம் சென்று, “விஷ்ணு இன்றி எங்கள் லோகத்தில் சாந்தி ஏற்படுவதில்லை” என்று உரைத்தனர்.

59. தேவாநாந்து வச: ச்ருத்வா ப்ரஹ்மா லோகபிதாமஹ:
யோகமாயாபடச்சந்நம் கதயாமாஸ மாம் ததா
60. ததோ தேவா: ஸகந்தர்வா: ஸித்தாச்ச பரமர்ஷய:
தத்ர ஜக்முர் மஹாபாகே துஷ்யந்த: பரமம் முதா
விபாவயந்தி மாம் தத்ர தேவா இந்த்ரபுரோகமா:
61. த்வயா நாத பரித்யக்த்வா துக்கிதா: சர்மவர்ஜிதா:
த்ரயஸ்வ நோ ஹ்ருஷீகேச பரமாநுக்ரஹேண வை

பொருள் - இவ்விதம் தேவர்களால் கேட்கப்பட்ட நான்முகன் அவர்களிடம், நான் என்னுடைய மாயையால் இப்படியாக மறைந்துள்ளேன் என்று கூறினான். இதனைக் கேட்ட தேவர்கள், கந்தர்வர்கள், ஸித்தர்கள் மற்றும் உயர்ந்த ரிஷிகள் ஆகிய அனைவரும் மகிழ்ந்தனர். அவர்கள் அனைவரும் இந்த்ரனின் தலைமையில் நான் இருந்த இடத்திற்கு வந்தனர். என்னிடம் அவர்கள், “ஹ்ருஷீகேசா! உன்னால் கைவிடப்பட்ட நாங்கள் அனைவரும் மிகவும் துக்கத்தில் உள்ளோம். உன்னுடைய அனுக்ரஹத்தால் எங்களைக் காக்கவேண்டும்”, என்றனர்.

62. ஏதத் க்ருத்வா விஷாலாசுஷி தேவாந் ப்ரணதி பூர்வகம்

மயா விலோகிதா: ஸர்வே பராம் நிர்வ்ருதிம் ஆகதா:

பொருள் - இப்படியாகக் கூறிய பின்னர் அகன்ற கண்கள் கொண்ட அந்தத் தேவர்கள் என்னைப் பணிந்தனர். அவர்களை நான் நோக்கியவுடன், அவர்களுடைய அனைத்து துன்பங்களும் நீங்கின.

63. ஏதஸ்மிந் உர்வசீ குண்டே ஏக ராத்ரோஷிதோ நர:

ய: ஸ்நாதி ஸர்வபாபேப்யோ முச்யதே ந அத்ர ஸம்சய:

உர்வசீ லோகம் ஆஸாத்ய க்ரீடதே காலமக்ஷயம்

பொருள் - யார் ஒருவன் இந்த உர்வசீ குண்டத்தில் ஒரு இரவுப்பொழுது உபவாஸம் இருந்து நீராடுகிறானோ அவன் அனைத்து பாபங்களிலிருந்தும் விடுபட்டவனாக உள்ளான் என்பதில் எந்த ஐயமும் இல்லை. அதன் பின்னர் அவன் காலம் முழுவதும் உர்வசீ லோகத்தில் இன்பமாக உள்ளான்.

64. யஸ்தத்ர உத்ஸ்ருஜதே ப்ராணாந் மம கர்மபராயண:

புண்ய பாப விநிர்முக்தோ யாதி மல்லயதாம் ப்ரியே

65. பதரீம் ஆசர்மே புண்யம் யத்ர யத்ர ஸ்தித: ஸ்மரேத்

ஸ யாதி வைஷ்ணவம் ஸ்தாநம் புநராவ்ருத்தி வர்ஜிதா:

பொருள் - ப்ரியமானவளே (பூமி)! என்னுடைய கர்மத்திலேயே ஈடுபட்டு நின்று, அங்கேயே தனது ப்ராணனை விடும் ஒருவன், தனது புண்ணியபாபங்கள் அனைத்தையும் உதறியவனாக, என்னில் வந்து சேர்கிறான். யார் ஒருவன் பதரிகாசர்மத்தை எப்போதும் எண்ணியபடி உள்ளானோ அவன் விஷ்ணுவின் இருப்பிடமான பரமபதத்தை அடைந்து, மீண்டும் ஸம்ஸாரத்திற்குத் திரும்பாத நிலையை அடைகிறான்.

66. ய இதம் ச்ருணுயாந் நித்யம் மத்பக்த: ஸததம் படேத்

ப்ரஹ்மசாரீ ஜிதக்ரோத: ஸத்யவாதீ ஜிதேந்த்ரிய:

த்யாநயோகரதோ நித்யம் ச முக்தி பலபாக்பவேத்

67. யஸ்யைதத் விதிதம் ஸர்வம் த்யாநயோகம் வஸுந்தரே

யோ அவகச்சதே ச ஆத்மாநம் ஸ கச்சேத் பரமாம் கதிம்

பொருள் - யார் ஒருவன் இந்த பதரிகாசர்ம மாஹாத்ம்யத்தை அன்றாடம் கேட்கிறானோ அல்லது படிக்கிறானோ அவன் எனது பக்தனாகிறான். அவன் ஸத்யத்தை மட்டுமே கூறுபவனாக, ப்ரம்மசர்யத்தைக் கடைப்பிடித்து, இந்த்ரியங்களையும் கோபத்தையும் வென்று, த்யானத்துடன் கூடி இந்த மாஹாத்ம்யத்தை எண்ணியபடி இருந்தால், முக்தியைப் பலனாக அடைகிறான். வஸுந்தரா! இப்படிப்பட்டவன் எப்போதும் த்யானத்தில் நிலைநின்று, தனது ஆத்மாவைக் குறித்து உணர்ந்து, உயர்ந்த நிலையை அடைகிறான்.

ஸ்ரீவராஹபுராணம் ஸ்ரீபதரிகாசர்ம மாஹாத்ம்யம் ஸம்பூர்ணம்

பெரியபெருமாள் திருவடிகளே சரணம்

ஸ்ரீவராஹநாயனார் திருவடிகளே சரணம்

ஸ்ரீபதரிநாராயணன் திருவடிகளே சரணம்